

výbory zřízenců a dva výbory dělníků (§ 7 zák. o záv. výb.), což by se nedalo srovnat se zásadou zákona, že v každém závodě jest výbor jen jeden, resp. dva, t. j. jeden výbor zřízenců a jeden výbor dělníků (§ 7 zák.). I z toho jest patrné, že slovo »činnost« v § 25 písm. b) může znamenati jen činnost výrobní.

Jen tento výklad dá se také srovnat se základním ustanovením § 1, které nss v ustálené judikatuře vykládá v ten smysl, že zák. č. 330/1921 Sb. o záv. výborech se vztahuje jenom na závody výrobní a nikoli na závody, které mají jinou hospodářskou povahu a jiný účel než výrobu statků (na př. závody bankovní, Boh. A 2571/23 nebo pojišťovací, Boh. A 3115/24). Výkladu tomu dostalo se ostatně potvrzení ustanovením článku LI zák. z 21. dubna 1932 č. 54 Sb., kterým byla působnost zák. č. 330/1921 Sb. o záv. výborech »rozšířena« na peněžní ústavy uvedené v čl. XIV a na peněžní podniky uvedené v čl. LII cit. zák.

Nař. rozhodnutí je tudíž založeno na mylném výkladu zák.

### Č. 11.746.

**Z á v o d n í v ý b o r y:** I. Rozhodčí komise není příslušna k výroku o tom, že výpověď daná členům záv. výboru je neplatná. — II. Je-li spor o to, zda závodní výbor v době výpovědi dané jeho členům existoval, nemůže rozh. komise stížnost záv. výboru odmítnouti z důvodu, že záv. výbor své existence pozbyl. — III. »Činností« ve smyslu § 25 lit. b) zák. o záv. výborech jest rozuměti činnost výrobní.

(Nález ze dne 20. února 1935 č. 12.110/35.)

**P r e j u d i k a t u r a:** ad III. Boh. A 9877/32, 9908/32, 11.745/35.

**V ě c:** Firma Cosmanos, spojené továrny textilní v J. proti rozhodčí komisi podle zák. o závodních výborech v Mladé Boleslavi o propuštění členů a náhradníků závodního výboru.

**V ý r o k:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**D ů v o d y:** Ke stížnosti dělnického záv. výboru u firmy Cosmanos v J. prohlásila rozhodčí komise podle zák. o záv. výborech v Ml. Boleslavi nálezem ze 16. dubna 1932 výpověď, kterou st-lka dala členům a náhradníkům záv. výboru, za neplatnou a zákonu odporující.

Jednaje o stížnosti proti tomuto rozhodnutí podané, musel nss především postavit se na jisto, že nález rozhodčí komise obsahuje nejenom výrok o tom, že výpověď daná členům a náhradníkům záv. výboru odporuje zákonu, nýbrž že výpověď jest i neplatná. Výrokem posléze uvedeným bylo zřejmě rozhodnuto o tom, zda výpověď udělena byla platně, t. j. zda měla zamýšlené právní účinky na trvání soukromoprávního služebního poměru mezi st-lkou a jejími zaměstnanci. Nss však ustáleně zastává právní názor, že rozhodnutí tohoto obsahu vymyká se kompetenci rozhodčí komise, ježto tato s výjimkou uvedenou v § 3 lit. g) zák. o záv. výborech č. 330/1921 Sb. není povolána řešiti soukromoprávní spory vzcházející ze služebního poměru mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, neboť zák. o záv. výborech nebyla taková působnost na roz-



hodčí komisi všeobecně přenesena. Podle toho nebyla rozhodčí komise příslušná judikovati o soukromoprávních důsledcích porušení zákona, jež vzniklo snad výpovědí členům a náhradníkům záv. výboru, ke kterážto okolnosti je nss povinen přihlédnouti z úřední povinnosti. Pak však jeví se výrok o neplatnosti výpovědi nezákonným.

Příslušnost rozhodčí komise k výroku, že výpověď daná členům a náhradníkům záv. výboru odporuje zákonu, zakládá se na § 26 zák. o záv. výborech, podle něhož komise tato je povolána rozhodovati o rozsahu povinností a práv členů záv. výboru, tedy zajisté také o tom, byla-li práva členů záv. výboru porušena tím, že byli propuštěni z práce bez souhlasu rozhodčí komise (§ 22 zák.).

Stížnost namítá především proti tomuto výroku, že výpověď členům a náhradníkům záv. výboru byla dána 31. března 1932, že však v závodě byla zastavena výroba na dobu delší 30 dnů již před tímto dnem, čímž byl záv. výbor podle § 25 b) zák. o záv. výborech zrušen, že bývalí členové záv. výboru nebyli vůbec legitimováni k podání stížnosti na rozhodčí komisi a že tato komise nebyla k projednání stížnosti členů býv. záv. výboru příslušná.

Tuto námitku nemohl nss shledati důvodnou. Otázka, zda existoval záv. výbor v době výpovědi či nikoli, byla v daném případě vlastním meritem sporu, pročes nesměla rozhodčí komise stížnost záv. výboru, jenž se domáhal uznání své právní existence, odmítnouti proto, že záv. výbor své existence pozbyl, nýbrž bylo její povinností, aby o stížnosti záv. výboru rozhodla ve věci, což také komise právem učinila.

Jinak se spor točí o základní otázku, zda zrušení záv. výboru v případě § 25 b) zák. o záv. výborech nastává jen tehdy, zastavil-li závod jakoukoli činnost po dobu delší jednoho měsíce, anebo tehdy, zastavil-li svou výrobu, třebaže v určitých svých funkcích vedlejších je závod ještě dále v činnosti. Rozhodčí komise založila svůj nález na názoru na prvním místě uvedeném, odůvodňujíc jej tím, že slovem »činnost« nerozumí zákon jen výrobu samu, nýbrž každou činnost výdělečnou, a podpírajíc jej poukazem na § 1 zák. o záv. výborech, podle něhož se závodní výbor zřizuje pro každý samostatný závod výdělečně činný s určitým počtem zaměstnanců. Ježto pak rozhodčí komise vychází z nesporného skutkového stavu, že závod st-lky zastavil sice vlastní výrobu na dobu delší jednoho měsíce, avšak zaměstnává ještě určitý počet zaměstnanců při skládacích strojích, při řezání vzorků, dále v expedici, jakož i při udržování budov a strojů, při hlídání závodu, tudíž podle názoru rozhodčí komise při další činnosti výdělečné, jež přerušena nebyla, došla rozhodčí komise k přesvědčení, že činnost v závodě st-lčině zastavena nebyla, následkem čehož nebyla st-lka oprávněna propustiti členy a náhradníky záv. výboru bez souhlasu rozhodčí komise.

Nss musel stížnosti, jež v tomto směru dovozuje nezákonnost nař. rozhodnutí, dáti za pravdu. Podle ustálené judikatury zdejší (srov. na př. Boh. A 9877/32, 9908/32 a 11.745/35), sluší činností ve smyslu § 25 b) zák. o záv. výborech rozuměti činnost výrobní, t. j. veškeré ony činnosti, jež tvoří články konkrétního výrobního procesu. Ježto pak nař. rozhodnutí samo vychází ze skutkového základu, že výroba v závodě st-lčině byla zastavena, a že jiné práce, v závodě dále konané, nejsou



výrobou ve vlastním slova smyslu, plyne jako nezbytný důsledek této skutečnosti, že záv. výbor ve st-lčině závodě byl dnem zastavení výroby podle § 25 lit. b) zák. o záv. výborech zrušen a opačný názor rozhodčí komise je tudíž v rozporu se zákonem.

Nař. rozhodnutí spatřuje ovšem potvrzení správnosti svého stanoviska, že zastavení výroby nerovná se zastavení jakékoli činnosti v závodě, což je jediným předpokladem zrušení záv. výboru podle § 25 lit. b) zák. o záv. výborech, v § 1 téhož zák. Než nař. rozhodnutí přehlédl, že podle § 1 zák. č. 330/1921 Sb. je podmínkou pro zřízení záv. výboru — mezi jiným — nejen, aby se závod zabýval výdělečnou činností, nýbrž také, aby uplynula určitá doba od zahájení výroby. Nehledíc tedy ani k tomu, že § 1 zák. č. 330/1921 Sb. jedná o zcela jiné věci nežli § 25 lit. b) téhož zák., jak to také stížnost vytýká, není možno z jeho ustanovení nic vytěžit pro stanovisko žal. úřadu, když i pro zřízení záv. výboru je předpokladem ona činnost, kterou zákon kvalifikuje jako výrobu (srov. Boh. A 2571/23).

Za tohoto stavu věci nezbylo nežli nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost, aniž bylo třeba zabývat se dalšími námitkami stížnosti, zejména námitkou, že žal. úřad způsobil vadu řízení, nezjistiv rozsah prací zaměstnanců zbývajících v závodě st-lčině po zastavení činnosti.

#### Č. 11.747.

**Zaměstnanci veřejní. — Samospráva obecní. — Řízení správní: I. \* Schvalování obecních statutů na Slovensku, upravujících služební poměry a pensijní nároky zaměstnanců obecních, příslušelo za účinnosti zák. č. 241/1921 a 126/1920 Sb. okresnímu výboru. — II. Za účinnosti zák. č. 125/1927 Sb. a vl. nař. č. 96/1928 Sb. přísluší rozhodovati o pensionování obecního úředníka na Slov. úřadu okresnímu; z jeho rozhodnutí je přípustno odvolání k úřadu zemskému. — III. Oprávnění vládního komisaře rozhodovati o pensionování obec. úředníka?**

(Nález ze dne 21. února 1935 č. 12.312/35.)

**Prejudikatura:** ad II. Boh. A 10.667/32.

**Věc:** Gejza Th. v P. proti zemskému úřadu v Bratislavě o přeložení na trvalý odpočinek.

**Výrok:** Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

**Důvody:** St-l byl městským účetním úředníkem v P. Když v důsledku přeměny města P. na velkou obec (§ 4 vl. nař. č. 275/1922 Sb.) byly městským zastupitelstvem v P. v zasedání ze dne 27. května 1925 přijaty nové organizační a pensijní stanovy města P. č. 2600/2-1925 adm., jimž se dostalo potvrzení v zasedání okr. výboru v Prešově z 29. září 1925 a schválení okres. náčelníkem v Prešově dne 29. září 1925, a jimiž stanoven byl i počet úřednických míst města P., byl st-l výnosem správního komisaře města P. z 20. února 1928 vzhledem k tomu, že ve smyslu § 124 organizačních stanov nemohl býti umístěn na žádné úřednické místo, vyzván, aby si do 8 dnů podal žádost za pensionování. Na